

عنوان مقاله:

مفهوم‌شناسی و تاریخچه آثار ملی در حقوق ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوقی میان رشته ای، دوره 1، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حامد کرمی - گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

سمیه خیرخواه - دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران. (نویسنده مسوول)

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اصطلاح اثر ملی عنوانی آشنا برای شهروندان امروز است. با این حال، این اصطلاح چندان قدیمی نیست و قدمت وضع آن توسط قانونگذار ایرانی به بیش از نه دهه نمی‌رسد. نخستین بار این اصطلاح در آثار و تألیفات روشنفکران دوره قاجاریه عنوان شد و بحث از حفظ و حراست از ابنیه و وسایل تاریخی مطرح شد؛ پس از روی کار آمدن حکومت پهلوی در سال 1309 با تصویب قانونی خاص به نظام حقوقی کشور وارد شد. مواد و روش‌ها: روش تحقیق در این نوشتار، توصیفی-تحلیلی است. ملاحظات اخلاقی: ملاحظات اخلاقی مربوط به نگارش متون و نیز ارجاع‌دهی به منابع رعایت گردید. یافته‌ها: در قوانین و مقررات مربوط به آثار ملی، نمی‌توان تعریف جامع و مانعی را در این خصوص ملاحظه کرد. همچنین این مفهوم با مفاهیم مشابه‌ای مانند اموال فرهنگی، اموال تاریخی، اموال هنری، اشیاء عتیقه، نفایس ملی، دفینه و آثار ملی طبیعی هم‌پوشانی دارد. نتیجه‌گیری: مطابق با نظم حقوقی کنونی در زمینه آثار ملی برای وصف اثر فرهنگی - تاریخی، می‌بایست یک‌صد سال از تاریخ ساخت یا از عمر آن اثر سپری شده باشد تا در زمره آثار ملی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

Cultural Heritage, National Monuments, Public Ownership, Private Ownership

میراث فرهنگی، آثار ملی، مالکیت عمومی، مالکیت خصوصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1137341>

